

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/835/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112234272
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5112234272.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 7C/290/2012-138 zo dňa 10. septembra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol. Návrh navrhovateľa zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom domáhal súdneho výroku, v ktorom by súd zaviazal odporcu na zaplatenie z titulu majetkovej škody sumu 139,53 eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 27,91 eur, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Žilina.

Ďalej súd uviedol, že vo veci vytýčil pojednávanie na deň 10.09.2014, na ktoré sa právny zástupca navrhovateľa ani odporca nedostavili, hoci doručenie predvolania na pojednávanie mali obaja riadne vykázané, dňom 25.08.2014. Navrhovateľ e-mailovým podaním zo dňa 05.09.2014 podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Z dôvodu, že doposiaľ nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestrannému súdu navrhol, aby súd zrušil nariadené pojednávanie až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu a v prejednávaní veci nepokračoval, nakoľko sú dané dôvody na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Súd v predmetnej veci posudzoval opodstatnenosť možnosti vzniku pochybnosti o nezaujatosti zákonného sudcu a na základe oznámenia zákonného sudcu aj vyjadrení ostatných sudcov Okresného súdu Žilina, nadriadený Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 5NcC/351/2013-38 zo dňa 30.04.2013 rozhodol, že sudca Okresného súdu Žilina JUDr. Peter Hrnčiar je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 7C/290/2012. Ostatní sudcovia tohto okresného súdu vylúčení nie sú. O tejto otázke teda nadriadený súd právoplatne rozhodol a teda súd dospel k názoru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Zároveň dospel k názoru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože pokiaľ aj ústavná sťažnosť bola zo strany navrhovateľa podaná, začatie konania pred ústavným

súdom v tomto prípade nepredstavuje konanie, v ktorom sa riešia konkrétne vecné otázky, ktoré má na mysli uvedené ustanovenie. Na základe uvedených dôvodov súd návrh na prerušenie konania zamietol. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 12Er/1525/2011, mal súd preukázané, že dňa 27.07.2011 bola súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 01190/11 zo dňa 25.03. 2011. Súd ju uznesením č. k. 12Er/1525/2011-20 zo dňa 20.08.2012 zamietol a exekučné konanie zastavil.

Súd ďalej v odôvodnení citoval ustanovenia § 41 ods. 2 a § 44 ods. 2 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučného poriadku“) účinného od 01. 06. 2010 do 31. 05. 2011. Navrhovateľ odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nedodržaním stanovenej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia a vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok. Podľa citovaných ustanovení však súd uviedol, že táto lehota výslovne v zmysle zákona neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/, t.j. ak je exekučným titulom notárska zápisnica, d/ t.j. ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok.

V predmetnej veci bol exekučným titulom rozsudok rozhodcovského súdu, a teda lehota 15 dní sa na vydanie poverenia v danom prípade nevzťahovala. Súd poznamenal, že exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom. V exekučnom konaní je však zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk, ktoré sú vymedzené v ust. § 45 zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní (ďalej len ZoRK), (rozsudok NS SR zo dňa 26.09.2011. sp. zn. 3MCdo 11/2010). Samotné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Pokiaľ teda exekučný súd zhromažďoval dôkazy pre rozhodnutie, hodnotil ich, právne posudzoval, išlo o činnosti priamo smerujúce k vydaniu rozhodnutia, takúto činnosť nie je možné za úradný postup, ktorý by bolo možné vyhodnotiť ako nesprávny a nemožno ho hodnotiť ani ako nesústredený, neefektívny. Postup exekučného súdu sa nevyznačoval ani takými okolnosťami, ktoré by bolo možné hodnotiť ako zbytočné prietahy v konaní. Postupom exekučného súdu nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu spočívajúcemu v prietahoch v konaní.

Vzhľadom na uvedené, súd nemal preukázaný základný predpoklad, a to nesprávny úradný postup ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ nespĺnil už prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup. Súd sa ďalej nezaoberal splnením ďalších podmienok, nakoľko to považoval za nadbytočné a nevhodné dokazovať a vyjadrovať sa k splneniu ďalších podmienok a to k vzniku škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

O náhrade trov konania súd rozhodol na základe ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.. Odporca ako úspešný účastník si právo na náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu trovy nevplyvajú. Súd preto odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám podľa ust. § 221 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa neprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu vychádza z neprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. poukázal na to, že požiadal súd o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Navrhovateľ uskutočnil podanie obsiahnuté v texte návrhu, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti, nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie, na

ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. Ďalej tvrdil, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Podľa neho súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody a to aj prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Opieral sa o tvrdenia, že aj sám súd zistil, že o návrhu neblo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním veci podľa odvolacieho súdu okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožnil. Inak povedané, prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. l. 13 spisu). Okrem toho z obsahu spisu okresného súdu tiež vyplýva, že Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. 04. 2013, č. k. 5NcC/351/2013-38 rozhodol, že sudca Okresného súdu Žilina JUDr. Peter Hrnčiar je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 7C/290/2012. Ostatní sudcovia tohto okresného súdu vylúčení neboli. Vo veci tak konala sudkyňa, u ktorej neboli zistené subjektívne ani objektívne hľadiská na naplnenie predpokladov v zmysle ust. § 14 ods. 1 O. s. p.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelennej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikčná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku

odstupu. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu v odvolaní namietal: - nedoručenie vyjadrenia odporcu k návrhu, - nemožnosť oboznámiť sa s obsahom dôkazov a tvrdení, - nemožnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, - prejednanie veci v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 10.09.2014 pojednávanie. Predvolanie doručil splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa dňa 25.08.2014 a odporcovi dňa 25.08.2014. Dňa 05.09.2014 bol elektronicky doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, nakoľko podal sťažnosť na ÚS SR, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním vecí. Vzhľadom na to navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia ÚS SR. O návrhu navrhovateľa na prerušenie konania okresný súd rozhodol v rámci vyhláseného rozsudku na pojednávaní dňa 10.09.2014 keď tento zamietol.

Pokiaľ ide o vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania, toto bolo doručené okresnému súdu dňa 10.01.2014 a PZ navrhovateľa dňa 25.08.2014. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že okresný súd založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach, ktoré zistil z obsahu spisu sp. zn. 12Er/1525/2011-20 a ktoré boli rozhodujúce pre právne posúdenie prejednáwanej veci. To znamená, že i keby nedoručenie vyjadrenia odporcu k návrhu bolo vadou konania v zmysle ust. § 114 ods. 2 O. s. p., nejde o vadu, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Ohľadom námietky navrhovateľa, že vec bola prejednaná v neprítomnosti jeho a jeho právneho zástupcu, odvolací súd uvádza, že navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca, ktorí boli na pojednávanie včas predvolaní, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.) sa tohto nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Dôvody uvedené navrhovateľom (objektívne porušenie zásady nestrannosti súdu a sudcu v dôsledku čoho trval na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde) nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania v zmysle ust. 101 ods. 2 O. s. p. Tým si sami zmariť možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Podľa odvolacieho súdu okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie navrhnuté samotným navrhovateľom (č. I. 2 spisu) oboznámením sa listín z obsahu spisu sp. zn. 7C/290/2012 a z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 12Er/1525/2011-20, ktoré preto slúžili ako dôkaz v danom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti neexistoval podľa odvolacieho súdu dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne JUDr. Gabriely Dúbravkovej z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a preto nerozhodoval vec vylúčený sudca. Okresný súd v danom prípade vykonal tiež dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a preto postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu práva navrhovateľa konať pred súdom.

Ďalej navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd nerozhodol o jeho návrhu v zákonnej lehote, bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prietahy v konaní. Okrem toho nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíval v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich a súd sa mal vysporiadať so všetkými jeho vytýkanými zločkami.

Odvolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zákonom stanovená lehota na vydanie poverenia síce nebola dodržaná ale tvrdenia navrhovateľa o tom, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa rozhodlo s omeškaním viac ako 470 dní sa však ukázalo ako nepravdivé. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto je nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd. Navyiac okresný súd v odôvodnení rozsudku správne uviedol, že lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v danom prípade neplatila s poukazom na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.06.2011.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, resp. mu ani žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.